

spørgsmål, statsministerens partifælle stiller regeringen, og jeg synes, vi må bede statsministeren om at give sin partifælle, KL's formand, et svar, så man ved, hvad det er for en forhandling, man just er ved at påbegynde med regeringen.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Kun ganske kort til fru Karen Jespersen: Principet vil ganske klart være sådan, at hvis regeringen afgiver løfter, eller hvis regeringen læsser opgaver over på kommuner og amter, så følger der penge med, krone til krone. Sådan skal det være. Vi læsser ikke opgaver over og lader andre betale regningen.

Til hr. Villy Søvndal: I hr. Villy Søvndals univers kan man altså bare blive ved i al evighed med at sætte skatterne i vejret, og jeg spørger nogle gange mig selv: Kender hr. Villy Søvndal overhovedet nogen grænser? Det har jeg i hvert fald aldrig hørt. Jeg tror aldrig, hr. Villy Søvndal har syntes, at der er nogen grænse for, hvor meget man kan og skal betale i skat, og det er klart, at her er vi dybt uenige rent politisk. Vi mener faktisk, at folk betaler mere end nok i skat i Danmark, og derfor er det rimeligt at sige: Nu er det slut med stigningen i skatter og afgifter.

Men der er jo ikke noget om, at vi sænker ambitionsniveauet. Når man på toppen af den vækst, der er i de kommunale og amtskommunale udgifter fra 2001 til 2002, lægger yderligere 2,5 mia. kr. i 2003, er der da ikke tale om at sænke ambitionsniveauet; så er der da tale om at øge det. Det er igen hr. Villy Søvndals måde at regne på, der er problematisk, og som jeg havde lejlighed til at sige i en anden sammenhæng i går, understreger det kun behovet for undervisningsministerens planer om at øge det faglige niveau i folkeskolen, ikke mindst i matematikundervisningen, når hr. Villy Søvndal kan få en stigning til at blive en nedskæring.

Så endelig til hr. Ole Stavad: Naturligvis vil regeringen vedstå sin politik. Regeringen tager det fulde ansvar for sin politik, og jeg mener bestemt, vi har grund til at være tilfredse med og stolte af en politik, hvor der er plads til at øge amternes udgifter med næsten 4 mia. kr. og de primærkommunale udgifter med næsten 2 mia. kr.

Villy Søvndal (SF):

Jeg kan garantere statsministeren, at vi får det mest hektiske efterår, som statsministeren har været igennem, hvis det virkelig er sådan, at

statsministeren hver eneste gang benægter virkeligheden.

Fru Karen Jespersen tog det meget udmærkede eksempel med krisecentrene, og det er en kendsgerning, hr. statsminister. Jeg pegede på eksemplerne fra Storstrøms Amt, hvor jeg i øvrigt havde forsøgt at få nogle folketingsmedlemmer fra både Venstre og De Konservative til at deltage i mødet med 500 tilhørere. Det havde de ikke lyst til, og det kan jeg sådan set godt forstå, for stemningen var ikke munter over for regeringspartierne. Tidligere var der eksemplet fra Frederiksborg Amt, hvor man ville pille lønnen fra de handicappede, der arbejdede på værksteder, osv., osv., osv., osv.

Hvorfor skal vi blive ved med at høre statsministeren benægte alt, hvad der er i nærheden af virkeligheden? Det er da at udøve unødigt trætte.

Ole Stavad (S):

Statsministeren undlod meget behændigt at svare på det spørgsmål, KL's formand og statsministerens partifælle, hr. Ejgil W. Rasmussen, har stillet. Det går på, at de økonomiaftaler, regeringen lægger op til, har som konsekvens, at kommunerne og amterne skal skære ned på helt vitale velfærdsområder, hvis man ikke vil udvise fleksibilitet.

KL 14.05

Det, hr. Ejgil W. Rasmussen beder statsministeren om, er så at anvise, hvor konsekvensen af regeringens politik skal føres ud i livet. Altså hvilke af de vitale velfærdsområder skal der skæres ned på? Er det de ældre? Er det folkeskolen? Eller hvor er det, regeringen vil skære?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Bare for at gentage det over for hr. Stavad så er der altså tale om, at udgifterne stiger. Det er ikke sådan, at de falder. De vokser.

For det andet: Hvordan de så skal fordeles i 2003, er så det, der nu skal forhandles. Forhandlingerne starter nu og vil så løbe de næste uger, og ud af det håber jeg, der kommer en god aftale mellem regeringen og amter og kommuner om fordelingen af væksten i 2003.

Må jeg så bare lige sige til sidst til hr. Villy Søvndal, som taler om unødigt trætte, at det jo er sådan, at når jeg hele tiden får stillet de samme spørgsmål, bør det jo ikke overraske hr. Villy Søvndal, at han også får de samme svar. Jeg har ikke mere nyt at føje til. Så kan man i høj grad